

Arrest

nr. 219 507 van 5 april 2019
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. LEMMENS
Everselkiezel 38
3550 HEUSDEN-ZOLDER**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 14 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat T. LEMMENS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, M.H., die volgens haar verklaringen op 29 november 2015 België is binnengekomen met haar twee minderjarige kinderen, M.A. (verzoeker), en M., diende op 1 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen op 13 november 2015 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 31 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Verzoeker, M.A., die volgens zijn verklaringen op 1 december 2015 België is binnengekomen, samen met zijn moeder M.H. (verzoekster) en zijn broer M., diende op 12 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 31 oktober 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 oktober 2018 ter kennis werd gebracht, is de tweede bestreden beslissing.

1.5. De bestreden beslissingen:

- De eerste bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, M.H., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 01/12/2015
Overdracht CGVS: 18/02/2016*

U werd gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 7 december 2017, tussen 09 u 16 en 12 u 49. U werd bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Gostek (loco meester Appelen), was gedurende heel het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Hazara en sjiitisch moslim. U bent geboren in het dorp Darya Turkmen, in provincie Parwan.

Door de oorlog en onveilige situatie in uw streek van herkomst, ontvluchtte u Afghanistan en ging u naar Iran, waar u 20 tot 25 jaar zou gewoond hebben.

Uw laatste woonplaats in Iran was in de stad Mahdasht (of Mardabad) in het district Karaj, provincie Alborz.

U verliet Iran omwille van de algemene discriminatie die daar plaatsvindt tegenover Afghanen. Bovendien was u bang dat uw zoon naar Syrië zou gestuurd worden om te vechten.

Na een reis van ongeveer 1 maand en 6 dagen bereikte u België. U kwam aan in België op 29 november 2015. Op 1 december 2015 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw vluchtelingekaart uit Iran, foto's van de verwondingen van uw zoon Me.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw gehecht aan uw beweerde verblijf in Iran noch aan uw herkomst uit Darya Turkman in de provincie Parwan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u als Afghaans vluchteling in Iran hebt gewoond.

Ten eerste wil het CGVS wijzen op verschillende tegenstrijdigheden die opdoken in de verklaringen die u aflegde bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u bij de DVZ dat u een broer had, genaamd H.J. (Verklaring DVZ, punt 17). Wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd naar uw broers en zussen, repte u met geen woord over deze persoon (CGVS, p. 10). Gevraagd of u een broer had die H.J. heette, stelde u van niet (CGVS, p. 11). Gewezen op uw verklaringen hierover bij de DVZ stelde u dat dit misschien een misverstand was en dat uw broer R.J. heet (CGVS, p. 12). Hiermee klaart u allesbehalve uit om welke reden u dan een geheel andere naam zou opgegeven hebben wanneer u gevraagd werd naar de namen van u broers en zussen. Bovendien bleek u bij de DVZ verklaard te hebben een broer genaamd M.W. te hebben, en later deze verklaring ingetrokken te hebben (DVZ, commentaar bij Inschrijving van de Asielaanvrager). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u nog nooit van deze persoon gehoord te hebben en nooit verklaard te hebben dat dit uw broer zou geweest zijn (CGVS, p. 12). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende verschoningsgrond voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van het overlijden van uw moeder. Bij de DVZ gaf u de naam F. op voor uw biologische moeder en stelde u dat deze persoon 40 jaar geleden overleed (Verklaring DVZ, punt 13A). Bij het CGVS stelde u dat uw moeder vijf of zes maanden na uw aankomst in België overleed (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u dit niet zo gezegd zou hebben, dat uw vader twee vrouwen had en het zijn eerste vrouw was, die niet uw biologische moeder was, die lang geleden was overleden (CGVS, p. 13). Bij de DVZ vermeldde u echter enkel de moeder genaamd F., wanneer u gevraagd werd naar uw biologische ouders, en vermeldde u geen enkele andere persoon gevraagd naar eventuele stiefouders of andere personen die u zouden grootgebracht hebben (Verklaring DVZ, punt 13A-B). Bovendien verklaarde u later zelf dat uw biologische moeder F. heette en de eerste vrouw van uw vader B.B. (CGVS, p. 15). Gezien u bij de DVZ ook F. vermeldde (zie boven), kan het feit dat u het eigenlijk over de eerste vrouw van uw vader zou gehad hebben dan ook niet gelden als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Hierna verklaarde u dat u bij de DVZ wel degelijk vijf maanden na uw vertrek zou opgegeven hebben en niet 40 jaar geleden en dat het de fout van de tolk moet zijn indien dit zo neergetekend staat (CGVS, p. 16). Deze verklaring overtuigt echter evenmin. Bovendien verklaarde u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS dat uw gehoor bij de DVZ goed verlopen was en dat u hierover geen opmerkingen te maken had (CGVS, p. 3). Ook over de geboorteplaats van uw moeder legde tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u bij de DVZ dat uw moeder geboren was in Ghazni (Verklaring DVZ, punt 13A), terwijl u bij het CGVS verklaarde dat zij in Parwan zou geboren zijn (CGVS, p. 7-8). Nog legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen geboortjaar en dat van uw kinderen. Zo stelde u bij de DVZ dat u geboren bent in 1967 (Verklaring DVZ, punt 4), maar blijkt u daar tijdens uw gehoor bij het CGVS helemaal geen idee van te hebben (CGVS, p. 3). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u toen gewoon een bepaalde leeftijd opgaf maar geen jaar (CGVS, p. 15), wat niet strookt met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ (zie boven). U verklaarde verder dat u zelfs de leeftijd van uw kinderen niet zou weten (CGVS, p. 15). Ook dit komt niet overeen met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ, waar u wel de leeftijd van uw kinderen kon opgeven (Verklaring DVZ, punt 16). Daarenboven kon u bij het CGVS niet zeggen waar u kinderen op dat moment verbleven, en stelde u dat u hen al twee à drie jaar niet gebeld zou hebben gezien u geen telefoon zou hebben (CGVS, p. 9), hoewel u op een later moment tijdens het gehoor zelf uw telefoon bovenhaalt (CGVS, p. 14). Omwille van de talrijke tegenstrijdigheden die hierboven worden aangehaald, wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds grondig aangetast.

Verder stelde u geen idee te hebben of u nog familie heeft die in Afghanistan woont (CGVS, p. 12). Later gevraagd of u nog familie heeft in Mazar, gezien uw broer G.H. daar volgens uw verklaringen overleed (CGVS, p. 12), stelde u dat uw broer R.J. wel nog in Afghanistan zou zijn maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 12). Hiermee gaat u ten eerste in tegen uw verklaring niet te weten of u nog familie in Afghanistan zou hebben (zie boven). Gevraagd om welke reden u dan niet bij uw broer in Afghanistan terecht zou kunnen, verklaarde u dat hij na de dood van G.H. voor zijn kinderen moet zorgen waardoor hij de zorg voor jullie er niet mee bij zou kunnen nemen (CGVS, p. 12). Nochtans kan u niet aangeven hoe u weet dat hij voor de kinderen van uw overleden broer zorgt, en blijkt u daarover helemaal geen concrete informatie te bezitten (CGVS, p. 13). Hierdoor geeft u geen zicht op uw familiale netwerken in Afghanistan en uw eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u verzaakt aan uw medewerkingsplicht als asielzoeker.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Karaj.

Zo kon u geen overtuigende verklaringen afleggen omtrent uw leven als Afghaanse vluchteling in Iran. U kon niet aangeven op welke plaatsen of wijken er veel Afghanen woonden in uw regio (CGVS, p. 17). U stelde ook zelf niet veel contact te hebben met andere Afghanen en kon amper plaatsen opnoemen van waar de andere Afghanen uit uw regio afkomstig waren (CGVS, p. 17). Volgens uw verklaringen zouden de Afghanen wel bijeengekomen zijn in de tekkieh khana voor de viering van Muharram (CGVS, p. 17). Hierover kon u echter niet zeggen wie dergelijke bijeenkomsten organiseerde in uw regio, en verklaarde u dat de mensen van Ghazni hiervoor apart samen kwamen net zoals de mensen die afkomstig waren van Darya Turkman, uw regio (CGVS, p. 17). Gevraagd wie die mensen uit Darya Turkman dan juist waren, moest u het antwoord schuldig blijven en stelt u dat u geen idee had waar deze mensen woonden en dat u niemand kende in Karaj (CGVS, p. 17-18). In dit opzicht is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u wel zou weten dat deze mensen apart samen kwamen voor de viering van Muharram (CGVS, p. 18). Gevraagd met wie u dan Muharram vierde, stelde u dat u dit deed met mensen uit Behsud (CGVS, p. 18). Ook over deze mensen kan u echter geen informatie geven, en stelt u dat u buiten het feit dat ze Afghanen waren niets over hen weet gezien zij mannen waren (CGVS, p. 18). Indien u echter daadwerkelijk jaarlijks Muharram vierde met deze personen, kan verwacht worden dat u tenminste enkele namen van deze personen zou kunnen opgeven. Gezien u bovendien minstens twintig jaar in Iran verbleef, en verklaarde dat u het was die alles moest regelen voor uw gezin, geregeld buiten uw woning ging bv. om te gaan werken als enige kostwinner (CGVS, p. 6, 7, 16), is het niet aannemelijk dat u als Afghaanse vluchteling in Iran geen weet zou hebben van wijken waar veel Afghanen woonden of zo weinig contact zou hebben met andere Afghanen dat u hier niets over kan vertellen.

Daarnaast bleek u niet te weten of er een ordedienst bestond in Iran die toezicht hield op de klederdracht van vrouwen of dat vrouwen effectief bestraft konden worden indien zij zich niet aan de voorgeschreven kledingregels hielden (CGVS, p. 23-24, zie administratief dossier, blauwe map, documenten 1 en 2). Ook van de Iraanse veiligheidsdienst genaamd de Basij, bleek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 24, zie administratief dossier, blauwe map, document 3). Dat u als vrouw die 20 jaar in Iran leefde, en daar bovendien regelmatig buitenkwam nooit gehoord zou hebben over dergelijke regels of praktijken, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf als Afghaanse in Iran.

Daarenboven bleek u niet te weten of Afghanen in Iran een bankrekening konden openen, en kon u niet aangeven of de situatie van Afghaanse vluchtelingen veranderde in periode dat u daar verbleven hebt (CGVS, p. 24). Ook deze lacunes in uw kennis over de situatie van Afghanen in Iran, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw jarenlang verblijf daar als Afghaanse vluchteling aan.

U beweerde bovendien te vrezen dat uw zoon naar Syrië zou gestuurd worden om te vechten (CGVS, p. 24). Nochtans bleek u nog nooit gehoord te hebben over de Liwa Fatemyoun, de militie die gesteund door het Iraanse regime Afghaanse Hazara's naar Syrië stuurt om het regime van Assad te verdedigen tegen de rebellen (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Dat u nog nooit gehoord had van deze militie doet, zeker gezien u uw persoonlijke vrees hieraan koppelde, uw verklaringen over uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran dan ook op de helling staan.

Ook uw kennis over documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran vertoonde tal van hiaten. U verklaarde dat het onmogelijk was een huurcontract af te sluiten op uw eigen naam als je geen documenten had in Iran (CGVS, p. 10).

Gevraagd of u dan documenten had, stelde u dat u bij aankomst in Iran wel een tijdelijke verblijfskaart had ontvangen, maar dat die niet meer geldig was en u die nooit verlengd had (CGVS, p. 10). Door te stellen dat u dan toch een huurcontract op uw naam kon afsluiten (CGVS, p. 10), zonder dat u documenten had, gaat u dan ook in tegen uw eerdere verklaringen hierover (zie boven). Ook over de tijdelijke kaart zelf, kon u niet veel vertellen. Zo kon u niet aangeven wat de inhoud juist was van dat document en wist u niet welke voordelen er verbonden waren aan het hebben van dergelijk document. Zo wist u bijvoorbeeld niet dat u met een dergelijke kaart bijvoorbeeld naar school kon gaan in Iran (CGVS, p. 20, zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gezien dit het enige document was dat u ooit beweerde te bezitten in Iran, kan verwacht worden dat u hier toch wat meer informatie over zou kunnen geven. Na deze tijdelijke kaarten werden volgens uw verklaringen de roze kaarten uitgegeven voor Afghaanse vluchtelingen (CGVS, p. 20). Gewezen op het feit dat er na deze tijdelijke kaarten inderdaad nieuwe kaarten met verschillende kleuren werden uitgegeven, werd u nogmaals gevraagd of het kleur van de eerste kaart die na de tijdelijke werd gegeven direct roze was (CGVS, p. 21). U antwoordde hierop bevestigend, waarmee u ingaat tegen de informatie van het CGVS die stelt dat de eerste kaart die toen werd uitgegeven de groene kleur had (CGVS, p. 21; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gevraagd naar de specifieke naam van deze nieuwe kaarten, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 21). Zelfs wanneer u geconfronteerd werd met de naam van deze kaarten, amayesh, bleek u hiervan nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 21). Ook bleek u niet in staat om meer informatie te geven over deze kaarten, zo kon u niet zeggen welke voordelen hieraan gekoppeld waren of op welke manier informatie over nieuwe registraties verspreid werd (CGVS, p. 21). Meer nog, wanneer u hiernaar gevraagd werd, probeerde u telkens de vraag te ontwijken door over een ander onderwerp, namelijk de discriminatie van Afghanen in Iran te beginnen praten (CGVS, p. 21). Nog bleek u nooit gehoord te hebben van het Comprehensive Regularization Plan van 2010, of het feit dat er ooit een periode was dat ongedocumenteerde Afghanen een paspoort konden verkrijgen in Iran (CGVS, p. 22; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Bovendien verklaarde u dat mensen die een roze kaart in hun bezit had konden gaan waar ze wilden in Iran zonder dat ze hiervoor een extra toestemming nodig hadden en dat zelfs Afghanen met documenten geen werkvergunning konden krijgen in Iran, waarmee u opnieuw ingaat tegen de informatie die het CGVS beschikt (CGVS, p. 16, 17, 24; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Ook omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling sterk ondergraven.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit Darya Turkman, in de provincie Parwan in Afghanistan.

Hierover wil het CGVS er ten eerste op wijzen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw streek van herkomst. Zo zei u bij de DVZ dat u geboren was in Ghazni, district Qarabagh, dorp Jangalat en dat u toen u zes jaar oud was verhuisde naar Darya Turkman in Parwan (Verklaring DVZ, punt 10). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u echter dat u geboren was in Parwan (CGVS, p. 7). Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ ontkende u ooit verklaard te hebben dat u van Ghazni afkomstig was en geeft u helemaal geen reden op voor het feit dat u dit volledig anders verklaarde bij de DVZ (CGVS, p. 7-8). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende uitklaring voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Gevraagd van waar u dan wel juist afkomstig was, kon u niet eens specificeren in welk district uw dorp gelegen was, hoewel u bij het CGVS beweerde dat u daar sinds uw geboorte tot uw vertrek naar Iran geleefd had (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd werd een wegbeschrijving uit deze regio, namelijk naar het huis van uw echtgenoot, te geven, slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen (CGVS, p. 8). In eerste instantie ontwijkt u deze vraag, waarna u slechts drie plaatsen blijkt te kunnen opnoemen die u zich herinnert op deze weg, hoewel u zelf aangaf dat de reis hiernaar toe 45 minuten duurde en u zich die weg kon herinneren (CGVS, p. 8). Dergelijke tegenstrijdige en inadequate verklaringen over uw regio van herkomst in Afghanistan doen de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst dan ook teniet.

Ook over de reden waarom u Afghanistan verliet kan u amper vertellen. Zo kan u ten eerste niet duidelijk maken wanneer u juist Afghanistan verliet. U stelt bij het CGVS dat dit vier of vijf jaar na uw huwelijk met uw man was, maar kan niet aangeven wanneer u gehuwd was of hoe oud u toen was (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u 16 of 17 jaar oud was op het moment van uw huwelijk (Verklaring DVZ, punt 15). Dat u over dergelijke elementen opnieuw geen consistente verklaringen kan afleggen doet dan ook sterk afbreuk aan zowel uw algemene geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw Afghaanse herkomst. U verklaarde dat u Afghanistan verliet omwille van de gevechten die daar plaatsvonden (CGVS, p. 8) maar kan niet aangeven wie daar toen tegen wie vocht (CGVS, p. 18).

U blijkt enkel te weten dat de taliban daar aanwezig was, maar kan niet zeggen sinds wanneer zij daar waren of tegen wie ze toen vochten (CGVS, p. 18). Dat u zo weinig informatie kan geven over de reden waarom u destijds uw land van herkomst verliet, een dermate ingrijpende gebeurtenis in iemands leven, ondergraaft opnieuw de verklaringen die u aflegde over uw herkomst. Ook over de mujahideen, die indertijd actief waren in Afghanistan en een belangrijke rol spelen in de Afghaanse geschiedenis, blijkt u niets te kunnen vertellen (CGVS, p. 18). Dat u ook over dergelijke cruciale elementen geen informatie kan geven, stelt uw verklaringen over uw herkomst opnieuw zwaar op de proef.

Volgens uw verklaringen bent u Hazara van etnische origine (CGVS, p. 4). U verklaart bovendien een taal uit de regio van Hazarajat als moedertaal te hebben die verschilt van Farsi en Dari (CGVS, p. 5). U kan echter niet zeggen wat de naam van deze taal is en geen voorbeelden geven van verschillen tussen deze taal en Farsi of Dari (CGVS, p. 5). Uiteindelijk beweert u zelfs dat er toch geen verschillen zouden zijn en dat u Farsi spreekt, waarmee u uw eerdere verklaringen tegenspreekt (CGVS, p. 5). Wanneer u bovendien de naam van de taal die gesproken wordt door Hazara's aangegeven wordt, namelijk Hazaragi (zie administratief dossier, blauwe map, document 16), zegt u dat u niet deze taal spreekt maar Farsi en dat u nog nooit van deze taal gehoord heeft (CGVS, p. 5, 6). U verklaart bovendien dat de mensen uit uw regio in Afghanistan Perzen waren die Farsi spraken, waarna u uzelf wel nog tracht te hernemen door te stellen dat het eigenlijk Hazara waren die Farsi spraken in uw regio (CGVS, p. 5). Nog blijkt u geen enkele bekende Hazara uit Afghanistan te kunnen aangeven en kan u enkel wat belangrijke personen van uw eigen stam opnoemen, waarmee u uw afkomst en identiteit als Hazara allerminst kan ondersteunen (CGVS, p. 18). Ook over de huidige situatie van Hazara's in Afghanistan heeft u geen idee (CGVS, p. 19). Zelfs over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan kan u geen uitspraken doen, u weet enkel dat er gevechten zouden zijn maar kan opnieuw niet aangeven tussen wie deze gevechten plaatsvinden (CGVS, p. 19). Dat u ook over dergelijke elementen, die zo essentieel zijn met betrekking tot uw streek van herkomst en identiteit als hazara, geen overtuigende verklaringen kan afleggen, straalt bijzonder negatief af op de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Ook uw basiskennis over Afghanistan vertoont bijzonder veel lacunes. Zo blijkt u helemaal niet vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender, en zelfs geen kennis te hebben over Afghaanse jaartallen of maanden (CGVS, p. 3-4). Ook over de taliban weet u niet tot welke etnie het merendeel van hun leden behoort (CGVS, p. 19, zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Nog kent u geen bekende Pashtun-stammen, zelfs niet wanneer u hier verschillende voorbeelden van gegeven worden (CGVS, p. 19). U probeert dit uit te klaren door het feit dat er geen Pashtun in uw regio waren (CGVS, p. 19). Wat daar ook van zij, van iemand met de Afghaanse nationaliteit kan op zijn minst verwacht worden dat hij enkele Pashtun-stammen zou kunnen opnoemen gezien deze bevolkingsgroep de meerderheid uitmaakt in uw land van herkomst, en verschillende bekende leiders van uw land van deze stammen afkomstig zijn (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 6, 7, 8, 90). Ook bekende personen uit de Afghaanse geschiedenis, zoals Dr. Najibullah, Ahmad Shah Massoud en Gulbudin Hekmatyar blijken u onbekend (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 10, 11, 12). Dat u helemaal niet vertrouwd bent met essentiële elementen uit de Afghaanse geschiedenis uit zich verder in het feit dat u er volgens u nooit Russen aanwezig zouden geweest zijn in Afghanistan (CGVS, p. 23, zie administratief dossier, blauwe map, document 13). Daarenboven heeft u ook geen flauw vermoeden wie momenteel aan de macht zou zijn in Afghanistan (CGVS, p. 19). Verder rijdt men volgens uw verklaringen links in Afghanistan, hoewel de rijrichting volgens de informatie van het CGVS rechts is in Afghanistan (CGVS, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Nog merkwaardig is dat hoewel u verklaarde thuis tv te hebben en dat uw kinderen hier geregeld naar kijken, u geen enkele Afghaanse zender kon opnoemen (CGVS, p. 25). Omwille van bovenstaande feiten wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw regio van herkomst dan ook wederom onderuit gehaald.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de regio Darya Turkman gelegen in de provincie Parwan in Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Iran verbleven heeft als Afghaanse vluchteling, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd er in het begin van het gehoor (CGVS, p.2) op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen, zoals diploma's etc..(zie administratief dossier, blauwe map, document 18). Om deze reden, kunnen documenten zoals uw vluchtelingenkaart uw herkomst pas ondersteunen, bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. Ook de foto's die u voorlegde van de verwondingen van uw zoon kunnen hier niets aan veranderen. U verklaarde dat uw zoon omkwam door een gasexplosie en dat hij hierna geen medische verzorging kon krijgen omdat hij Afghaans was (CGVS, p. 7). De foto's die u voorlegde kunnen echter enkel aantonen dat uw zoon ooit brandwonden had, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin hij die opliep of de eventuele medische verzorging die hij daarna krijg, laat staan over jullie verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De tweede bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, M.A., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 12/03/2018
Overdracht CGVS: 05/04/2018

Op 7 juni 2018 van 9u16 tot 13u15 had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, hazara en sjiitisch moslim. U bent geboren op 1 januari 1999 in Teheran (Iran). Uw laatste adres in Iran was in de wijk Karach in Teheran, op hetzelfde adres als uw moeder M.H. (OV (...); CGVS (...)).

U verliet Iran samen met uw moeder en jongere broer Ma. (OV (...)) omdat jullie daar geen verblijfsdocumenten, en veel problemen hadden als Afghanen en er geen toekomst hadden. In Iran raakte u zwaar verbrand door een gasontploffing op uw werk. Uw baas stelde u hiervoor verantwoordelijk en stelde dat u de schade zou moeten betalen. Omdat u dit niet kon, zei hij dat hij u naar Syrië zou sturen zodat u geld en verblijfsdocumenten zou krijgen.

Na een reis van drieëndertig dagen kwamen jullie aan in België op 1 december 2015. Dezelfde dag diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in. U was toen minderjarig, en stond toen nog op de bijlage van uw moeder. Dit verzoek werd geweigerd door het CGVS op 31 januari 2018. Uw moeder diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Tot op heden is er nog geen arrest geveld in uw moeders verzoek, waarin u op de bijlage staat.

Intussen meerderjarig geworden, diende u op 12 maart 2018 een eigen verzoek om internationale bescherming in, zonder daarbij het arrest in uw moeders verzoek af te wachten.

U kan niet terugkeren naar Afghanistan omdat u daar nog nooit geweest bent en geen familie heeft om op terug te vallen, en omwille van de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: foto's van de verwondingen die u opliep door de gasontploffing, documenten in verband met de medische toestand van uw moeder, foto's van uw gezin in Iran, en de verblijfskaart van uw moeder in Iran.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het dossier van uw moeder werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon gehecht worden aan haar afkomst uit Parwan in Afghanistan en ook niet aan haar verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Gezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie dezelfde woonplaats hadden in Iran (CGVS M.H. p. 9; CGVS M.A., p. 9, Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) M.A. vraag 10), en dat jullie Iran samen verlaten hebben (CGVS M.A., p. 14), en dat u als minderjarige op de bijlage van uw moeder ingeschreven stond, kan in uw hoofde dezelfde beslissing genomen worden als in het dossier van uw moeder.

De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geheet aan uw beweerde verblijf in Iran noch aan uw herkomst uit Darya Turkman in de provincie Parwan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u als Afghaans vluchteling in Iran hebt gewoond.

Ten eerste wil het CGVS wijzen op verschillende tegenstrijdigheden die opdoken in de verklaringen die u aflegde bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u bij de DVZ dat u een broer had, genaamd H.J. (Verklaring DVZ, punt 17). Wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd naar uw broers en zussen, repte u met geen woord over deze persoon (CGVS, p. 10). Gevraagd of u een broer had die H.J. heette, stelde u van niet (CGVS, p. 11). Gewezen op uw verklaringen hierover bij de DVZ stelde u dat dit misschien een misverstand was en dat uw broer R.J. heet (CGVS, p.12).

Hiermee klaart u allesbehalve uit om welke reden u dan een geheel andere naam zou opgegeven hebben wanneer u gevraagd werd naar de namen van u broers en zussen. Bovendien bleek u bij de DVZ verklaard te hebben een broer genaamd M.W. te hebben, en later deze verklaring ingetrokken te hebben (DVZ, commentaar bij Inschrijving van de Asielaanvrager). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u nog nooit van deze persoon gehoord te hebben en nooit verklaard te hebben dat dit uw broer zou geweest zijn (CGVS, p. 12). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende verschoningsgrond voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van het overlijden van uw moeder. Bij de DVZ gaf u de naam F. op voor uw biologische moeder en stelde u dat deze persoon 40 jaar geleden overleed (Verklaring DVZ, punt 13A). Bij het CGVS stelde u dat uw moeder vijf of zes maanden na uw aankomst in België overleed (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u dit niet zo gezegd zou hebben, dat uw vader twee vrouwen had en het zijn eerste vrouw was, die niet uw biologische moeder was, die lang geleden was overleden (CGVS, p. 13). Bij de DVZ vermeldde u echter enkel de moeder genaamd F., wanneer u gevraagd werd naar uw biologische ouders, en vermeldde u geen enkele andere persoon gevraagd naar eventuele stiefouders of andere personen die u zouden grootgebracht hebben (Verklaring DVZ, punt 13A-B). Bovendien verklaarde u later zelf dat uw biologische moeder F. heette en de eerste vrouw van uw vader B.B. (CGVS, p. 15). Gezien u bij de DVZ ook F. vermeldde (zie boven), kan het feit dat u het eigenlijk over de eerste vrouw van uw vader zou gehad hebben dan ook niet gelden als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Hierna verklaarde u dat u bij de DVZ wel degelijk vijf maanden na uw vertrek zou opgegeven hebben en niet 40 jaar geleden en dat het de fout van de tolk moet zijn indien dit zo neergetekend staat (CGVS, p. 16). Deze verklaring overtuigt echter evenmin. Bovendien verklaarde u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS dat uw gehoor bij de DVZ goed verlopen was en dat u hierover geen opmerkingen te maken had (CGVS, p. 3). Ook over de geboorteplaats van uw moeder legde tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u bij de DVZ dat uw moeder geboren was in Ghazni (Verklaring DVZ, punt 13A), terwijl u bij het CGVS verklaarde dat zij in Parwan zou geboren zijn (CGVS, p. 7-8). Nog legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen geboortjaar en dat van uw kinderen. Zo stelde u bij de DVZ dat u geboren bent in 1967 (Verklaring DVZ, punt 4), maar blijkt u daar tijdens uw gehoor bij het CGVS helemaal geen idee van te hebben (CGVS, p. 3). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u toen gewoon een bepaalde leeftijd opgaf maar geen jaar (CGVS, p. 15), wat niet strookt met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ (zie boven). U verklaarde verder dat u zelfs de leeftijd van uw kinderen niet zou weten (CGVS, p. 15). Ook dit komt niet overeen met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ, waar u wel de leeftijd van uw kinderen kon opgeven (Verklaring DVZ, punt 16). Daarenboven kon u bij het CGVS niet zeggen waar u kinderen op dat moment verbleven, en stelde u dat u hen al twee à drie jaar niet gebeld zou hebben gezien u geen telefoon zou hebben (CGVS, p. 9), hoewel u op een later moment tijdens het gehoor zelf uw telefoon bovenhaalt (CGVS, p. 14). Omwille van de talrijke tegenstrijdigheden die hierboven worden aangehaald, wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds grondig aangetast.

Verder stelde u geen idee te hebben of u nog familie heeft die in Afghanistan woont (CGVS, p. 12). Later gevraagd of u nog familie heeft in Mazar, gezien uw broer G.H. daar volgens uw verklaringen overleed (CGVS, p. 12), stelde u dat uw broer R.J. wel nog in Afghanistan zou zijn maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 12). Hiermee gaat u ten eerste in tegen uw verklaring niet te weten of u nog familie in Afghanistan zou hebben (zie boven). Gevraagd om welke reden u dan niet bij uw broer in Afghanistan terecht zou kunnen, verklaarde u dat hij na de dood van G.H. voor zijn kinderen moet zorgen waardoor hij de zorg voor jullie er niet mee bij zou kunnen nemen (CGVS, p. 12). Nochtans kan u niet aangeven hoe u weet dat hij voor de kinderen van uw overleden broer zorgt, en blijkt u daarover helemaal geen concrete informatie te bezitten (CGVS, p. 13). Hierdoor geeft u geen zicht op uw familiale netwerken in Afghanistan en uw eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u verzaakt aan uw medewerkingsplicht als asielzoeker.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Karaj.

Zo kon u geen overtuigende verklaringen afleggen omtrent uw leven als Afghaanse vluchteling in Iran. U kon niet aangeven op welke plaatsen of wijken er veel Afghanen woonden in uw regio (CGVS, p. 17). U stelde ook zelf niet veel contact te hebben met andere Afghanen en kon amper plaatsen opnoemen van waar de andere Afghanen uit uw regio afkomstig waren (CGVS, p. 17). Volgens uw verklaringen zouden de Afghanen wel bijeengekomen zijn in de tekkieh khana voor de viering van Muharram (CGVS, p. 17). Hierover kon u echter niet zeggen wie dergelijke bijeenkomsten organiseerde in uw regio, en verklaarde u dat de mensen van Ghazni hiervoor apart samen kwamen net zoals de mensen die afkomstig waren van Darya Turkman, uw regio (CGVS, p. 17).

Gevraagd wie die mensen uit Darya Turkman dan juist waren, moest u het antwoord schuldig blijven en stelt u dat u geen idee had waar deze mensen woonden en dat u niemand kende in Karaj (CGVS, p. 17-18). In dit opzicht is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u wel zou weten dat deze mensen apart samen kwamen voor de viering van Muharram (CGVS, p. 18). Gevraagd met wie u dan Muharram vierde, stelde u dat u dit deed met mensen uit Behsud (CGVS, p. 18). Ook over deze mensen kan u echter geen informatie geven, en stelt u dat u buiten het feit dat ze Afghanen waren niets over hen weet gezien zij mannen waren (CGVS, p. 18). Indien u echter daadwerkelijk jaarlijks Muharram vierde met deze personen, kan verwacht worden dat u tenminste enkele namen van deze personen zou kunnen opgeven. Gezien u bovendien minstens twintig jaar in Iran verbleef, en verklaarde dat u het was die alles moest regelen voor uw gezin, geregeld buiten uw woning ging bv. om te gaan werken als enige kostwinner (CGVS, p. 6, 7, 16), is het niet aannemelijk dat u als Afghaanse vluchteling in Iran geen weet zou hebben van wijken waar veel Afghanen woonden of zo weinig contact zou hebben met andere Afghanen dat u hier niets over kan vertellen.

Daarnaast bleek u niet te weten of er een ordedienst bestond in Iran die toezicht hield op de klederdracht van vrouwen of dat vrouwen effectief bestraft konden worden indien zij zich niet aan de voorgeschreven kledingregels hielden (CGVS, p. 23-24, zie administratief dossier, blauwe map, documenten 1 en 2). Ook van de Iraanse veiligheidsdienst genaamd de Basij, bleek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 24, zie administratief dossier, blauwe map, document 3). Dat u als vrouw die 20 jaar in Iran leefde, en daar bovendien regelmatig buitenkwam nooit gehoord zou hebben over dergelijke regels of praktijken, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf als Afghaanse in Iran.

Daarenboven bleek u niet te weten of Afghanen in Iran een bankrekening konden openen, en kon u niet aangeven of de situatie van Afghaanse vluchtelingen veranderde in periode dat u daar verbleven hebt (CGVS, p. 24). Ook deze lacunes in uw kennis over de situatie van Afghanen in Iran, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw jarenlang verblijf daar als Afghaanse vluchteling aan.

U beweerde bovendien te vrezen dat uw zoon naar Syrië zou gestuurd worden om te vechten (CGVS, p. 24). Nochtans bleek u nog nooit gehoord te hebben over de Liwa Fatemyoun, de militie die gesteund door het Iraanse regime Afghaanse Hazara's naar Syrië stuurt om het regime van Assad te verdedigen tegen de rebellen (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Dat u nog nooit gehoord had van deze militie doet, zeker gezien u uw persoonlijke vrees hieraan koppelde, uw verklaringen over uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran dan ook op de helling staan.

Ook uw kennis over documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran vertoonde tal van hiaten. U verklaarde dat het onmogelijk was een huurcontract af te sluiten op uw eigen naam als je geen documenten had in Iran (CGVS, p. 10). Gevraagd of u dan documenten had, stelde u dat u bij aankomst in Iran wel een tijdelijke verblijfskaart had ontvangen, maar dat die niet meer geldig was en u die nooit verlengd had (CGVS, p. 10). Door te stellen dat u dan toch een huurcontract op uw naam kon afsluiten (CGVS, p. 10), zonder dat u documenten had, gaat u dan ook in tegen uw eerdere verklaringen hierover (zie boven). Ook over de tijdelijke kaart zelf, kon u niet veel vertellen. Zo kon u niet aangeven wat de inhoud juist was van dat document en wist u niet welke voordelen er verbonden waren aan het hebben van dergelijk document. Zo wist u bijvoorbeeld niet dat u met een dergelijke kaart bijvoorbeeld naar school kon gaan in Iran (CGVS, p. 20, zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gezien dit het enige document was dat u ooit beweerde te bezitten in Iran, kan verwacht worden dat u hier toch wat meer informatie over zou kunnen geven. Na deze tijdelijke kaarten werden volgens uw verklaringen de roze kaarten uitgegeven voor Afghaanse vluchtelingen (CGVS, p. 20). Gewezen op het feit dat er na deze tijdelijke kaarten inderdaad nieuwe kaarten met verschillende kleuren werden uitgegeven, werd u nogmaals gevraagd of het kleur van de eerste kaart die na de tijdelijke werd gegeven direct roze was (CGVS, p. 21). U antwoordde hierop bevestigend, waarmee u ingaat tegen de informatie van het CGVS die stelt dat de eerste kaart die toen werd uitgegeven de groene kleur had (CGVS, p. 21; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gevraagd naar de specifieke naam van deze nieuwe kaarten, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 21). Zelfs wanneer u geconfronteerd werd met de naam van deze kaarten, amayesh, bleek u hiervan nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 21). Ook bleek u niet in staat om meer informatie te geven over deze kaarten, zo kon u niet zeggen welke voordelen hieraan gekoppeld waren of op welke manier informatie over nieuwe registraties verspreid werd (CGVS, p. 21). Meer nog, wanneer u hiernaar gevraagd werd, probeerde u telkens de vraag te ontwijken door over een ander onderwerp, namelijk de discriminatie van Afghanen in Iran te beginnen praten (CGVS, p. 21). Nog bleek u nooit gehoord te hebben van het Comprehensive Regularization Plan van 2010, of het feit dat er ooit een periode was dat ongedocumenteerde Afghanen een paspoort konden verkrijgen in Iran (CGVS,

p. 22; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Bovendien verklaarde u dat mensen die een roze kaart in hun bezit had konden gaan waar ze wilden in Iran zonder dat ze hiervoor een extra toestemming nodig hadden en dat zelfs Afghanen met documenten geen werkvergunning konden krijgen in Iran, waarmee u opnieuw ingaat tegen de informatie die het CGVS beschikt (CGVS, p. 16, 17, 24; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Ook omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling sterk ondergraven.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit Darya Turkman, in de provincie Parwan in Afghanistan.

Hierover wil het CGVS er ten eerste op wijzen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw streek van herkomst. Zo zei u bij de DVZ dat u geboren was in Ghazni, district Qarabagh, dorp Jangalat en dat u toen u zes jaar oud was verhuisde naar Darya Turkman in Parwan (Verklaring DVZ, punt 10). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u echter dat u geboren was in Parwan (CGVS, p. 7). Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ ontkende u ooit verklaard te hebben dat u van Ghazni afkomstig was en geeft u helemaal geen reden op voor het feit dat u dit volledig anders verklaarde bij de DVZ (CGVS, p. 7-8). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende uitklaring voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Gevraagd van waar u dan wel juist afkomstig was, kon u niet eens specificeren in welk district uw dorp gelegen was, hoewel u bij het CGVS beweerde dat u daar sinds uw geboorte tot uw vertrek naar Iran geleefd had (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd werd een wegbeschrijving uit deze regio, namelijk naar het huis van uw echtgenoot, te geven, slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen (CGVS, p. 8). In eerste instantie ontwijkt u deze vraag, waarna u slechts drie plaatsen blijkt te kunnen opnoemen die u zich herinnert op deze weg, hoewel u zelf aangaf dat de reis hiernaar toe 45 minuten duurde en u zich die weg kon herinneren (CGVS, p. 8). Dergelijke tegenstrijdige en inadequate verklaringen over uw regio van herkomst in Afghanistan doen de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst dan ook teniet.

Ook over de reden waarom u Afghanistan verliet kan u amper vertellen. Zo kan u ten eerste niet duidelijk maken wanneer u juist Afghanistan verliet. U stelt bij het CGVS dat dit vier of vijf jaar na uw huwelijk met uw man was, maar kan niet aangeven wanneer u gehuwd was of hoe oud u toen was (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u 16 of 17 jaar oud was op het moment van uw huwelijk (Verklaring DVZ, punt 15). Dat u over dergelijke elementen opnieuw geen consistente verklaringen kan afleggen doet dan ook sterk afbreuk aan zowel uw algemene geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw Afghaanse herkomst. U verklaarde dat u Afghanistan verliet omwille van de gevechten die daar plaatsvonden (CGVS, p. 8) maar kan niet aangeven wie daar toen tegen wie vocht (CGVS, p. 18). U blijkt enkel te weten dat de taliban daar aanwezig was, maar kan niet zeggen sinds wanneer zij daar waren of tegen wie ze toen vochten (CGVS, p. 18). Dat u zo weinig informatie kan geven over de reden waarom u destijds uw land van herkomst verliet, een dermate ingrijpende gebeurtenis in iemands leven, ondergraaft opnieuw de verklaringen die u aflegde over uw herkomst. Ook over de mujahideen, die indertijd actief waren in Afghanistan en een belangrijke rol spelen in de Afghaanse geschiedenis, blijkt u niets te kunnen vertellen (CGVS, p. 18). Dat u ook over dergelijke cruciale elementen geen informatie kan geven, stelt uw verklaringen over uw herkomst opnieuw zwaar op de proef.

Volgens uw verklaringen bent u Hazara van etnische origine (CGVS, p. 4). U verklaart bovendien een taal uit de regio van Hazarajat als moedertaal te hebben die verschilt van Farsi en Dari (CGVS, p. 5). U kan echter niet zeggen wat de naam van deze taal is en geen voorbeelden geven van verschillen tussen deze taal en Farsi of Dari (CGVS, p. 5). Uiteindelijk beweert u zelfs dat er toch geen verschillen zouden zijn en dat u Farsi spreekt, waarmee u uw eerdere verklaringen tegenspreekt (CGVS, p. 5). Wanneer u bovendien de naam van de taal die gesproken wordt door Hazara's aangegeven wordt, namelijk Hazaragi (zie administratief dossier, blauwe map, document 16), zegt u dat u niet deze taal spreekt maar Farsi en dat u nog nooit van deze taal gehoord heeft (CGVS, p. 5, 6). U verklaart bovendien dat de mensen uit uw regio in Afghanistan Perzen waren die Farsi spraken, waarna u uzelf wel nog tracht te hernemen door te stellen dat het eigenlijk Hazara waren die Farsi spraken in uw regio (CGVS, p. 5). Nog blijkt u geen enkele bekende Hazara uit Afghanistan te kunnen aangeven en kan u enkel wat belangrijke personen van uw eigen stam opnoemen, waarmee u uw afkomst en identiteit als Hazara allerminst kan ondersteunen (CGVS, p. 18). Ook over de huidige situatie van Hazara's in Afghanistan heeft u geen idee (CGVS, p. 19). Zelfs over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan kan u geen uitspraken doen, u weet enkel dat er gevechten zouden zijn maar kan opnieuw niet aangeven tussen wie deze gevechten plaatsvonden (CGVS, p. 19).

Dat u ook over dergelijke elementen, die zo essentieel zijn met betrekking tot uw streek van herkomst en identiteit als hazara, geen overtuigende verklaringen kan afleggen, straalt bijzonder negatief af op de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Ook uw basiskennis over Afghanistan vertoont bijzonder veel lacunes. Zo blijkt u helemaal niet vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender, en zelfs geen kennis te hebben over Afghaanse jaartallen of maanden (CGVS, p. 3-4). Ook over de taliban weet u niet tot welke etnie het merendeel van hun leden behoort (CGVS, p. 19, zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Nog kent u geen bekende Pashtun-stammen, zelfs niet wanneer u hier verschillende voorbeelden van gegeven worden (CGVS, p. 19). U probeert dit uit te klaren door het feit dat er geen Pashtun in uw regio waren (CGVS, p. 19). Wat daar ook van zij, van iemand met de Afghaanse nationaliteit kan op zijn minst verwacht worden dat hij enkele Pashtun-stammen zou kunnen opnoemen gezien deze bevolkingsgroep de meerderheid uitmaakt in uw land van herkomst, en verschillende bekende leiders van uw land van deze stammen afkomstig zijn (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 6, 7, 8, 90). Ook bekende personen uit de Afghaanse geschiedenis, zoals Dr. Najibullah, Ahmad Shah Massoud en Gulbudin Hekmatyar blijken u onbekend (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 10, 11, 12). Dat u helemaal niet vertrouwd bent met essentiële elementen uit de Afghaanse geschiedenis uit zich verder in het feit dat u er volgens u nooit Russen aanwezig zouden geweest zijn in Afghanistan (CGVS, p. 23, zie administratief dossier, blauwe map, document 13). Daarenboven heeft u ook geen flauw vermoeden wie momenteel aan de macht zou zijn in Afghanistan (CGVS, p. 19). Verder rijdt men volgens uw verklaringen links in Afghanistan, hoewel de rijrichting volgens de informatie van het CGVS rechts is in Afghanistan (CGVS, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Nog merkwaardig is dat hoewel u verklaarde thuis tv te hebben en dat uw kinderen hier geregeld naar kijken, u geen enkele Afghaanse zender kon opnoemen (CGVS, p. 25). Omwille van bovenstaande feiten wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw regio van herkomst dan ook wederom onderuit gehaald.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de regio Darya Turkman gelegen in de provincie Parwan in Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Iran verbleven heeft als Afghaanse vluchteling, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er in het begin van het gehoor (CGVS, p.2) op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielerlaas te ondersteunen, zoals diploma's etc..(zie administratief dossier, blauwe map, document 18). Om deze reden, kunnen documenten zoals uw vluchtelingenkaart uw herkomst pas ondersteunen, bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. Ook de foto's die u voorlegde van de verwondingen van uw zoon kunnen hier niets aan veranderen. U verklaarde dat uw zoon omkwam door een gasexplosie en dat hij hierna geen medische verzorging kon krijgen omdat hij Afghaans was (CGVS, p. 7). De foto's die u voorlegde kunnen echter enkel aantonen dat uw zoon ooit brandwonden had, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin hij die opliep of de eventuele medische verzorging die hij daarna krijg, laat staan over jullie verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran."

Naast de argumenten die opgenomen werden in de motivering van de beslissing in het dossier van uw moeder, doken ook in uw verklaringen verschillende problematische elementen op die de geloofwaardigheid van uw verklaringen én die van uw moeder over jullie leven als Afghaanse vluchteling in Iran verder ondermijnen.

Ten eerste legde u verschillende verklaringen af die strijdig waren met de verklaringen van uw moeder.

Zo verklaart u dat u helemaal geen familie meer zou hebben in Afghanistan (CGVS M.A., p. 12), hoewel uw moeder verklaarde daar nog een broer te hebben (CGVS M.H., p. 12). Hieruit blijkt dat u geen zicht geeft op uw familiaal netwerk in Afghanistan en op de eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u verzaakt aan de medewerkingsplicht die berust op een verzoeker om internationale bescherming.

Ook uw verklaringen over het huwelijk van uw ouders verschillen met die van uw moeder. Zo stelt u dat uw moeder aan uw vader werd gegeven nadat haar vader haar verloren had bij het gokken (CGVS M.A., p. 13). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen die uw moeder aflegt over de manier waarop dit huwelijk tot stand kwam. Zij spreekt hier namelijk over hoe haar vader onderhandelde met haar toekomstige echtgenoot over haar bruidsschat en haar ook vroeg wat zij ervan vond om met deze man te huwen (CGVS M.H., p. 22). Verder verklaart uw moeder dat zij drie jaar geleden gescheiden is van uw vader in Iran en dat deze scheiding daar afgehandeld werd door een Afghaanse mullah (CGVS M.H., p. 16). U ontkende echter dat uw ouders gescheiden zouden zijn (CGVS M.A., p. 12).

Ook over de verblijfsplaatsen van uw broer en zussen die niet meekwamen naar België, zijn jullie verklaringen niet eensluidend. Uw moeder verklaarde hierover dat zij bij één van uw zussen verbleven (CGVS M.H., p. 9). In de medische verslagen die u voorlegt met betrekking tot uw moeder, wordt echter gesteld dat uw broer en zussen bij uw vader in Iran zouden verblijven (zie administratief dossier, groene map). Dit komt dan weer niet overeen met uw eigen verklaringen hierover die afgelegd werden voor deze attesten werden opgesteld, en waarin u stelt dat uw vader al sinds zes jaar spoorloos zou zijn, uw zussen in Iran verblijven en uw broer B. in Turkije zou verblijven (Verklaring DVZ M.A., vraag 17, vraag 13). Dat zowel u als uw moeder over dergelijke zaken, die basiselementen vormen van jullie identiteit, levensomstandigheden en familiale situatie, geen coherente verklaringen kunnen afleggen, is een ernstige aantasting van de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Daarnaast kan uw kennis over het leven als Afghaanse vluchteling in Iran kan niet overtuigen gezien u zich hier beperkt tot erg vage en oppervlakkige verklaringen, namelijk dat jullie als Afghanen in Iran geen huizen konden bezitten, geen simkaarten, auto of moto konden kopen en geen bankrekening konden openen (CGVS M.A., p. 5, 10). Gezien uw verklaringen hieromtrent bijzonder summier bleken, kunnen deze niet volstaan om aan te tonen dat u daar effectief jarenlang als Afghaanse vluchteling geleefd zou hebben. Uw kennis van het leven als Afghaanse vluchteling in Iran bevat bovendien opmerkelijke lacunes. U verklaarde regelmatig contact te hebben met andere Afghanen met wie u samenwerkte en samen naar parken of speelhuizen ging (CGVS M.A., p. 6). In dit opzicht is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u, hoewel u dus regelmatig contact had met deze mensen, geen idee heeft van waar in Afghanistan zij afkomstig waren (CGVS M.A., p. 6). Verder is het weinig aannemelijk dat u, hoewel u dus regelmatig contact had met andere Afghanen en de zoon beweert te zijn van twee Afghaanse vluchtelingen, geen enkele Afghaanse maand kan opnoemen (CGVS M.A., p. 5, 6, 11, 12).

In de beslissing van uw moeder werd reeds gewezen op haar gebrekkige kennis omtrent documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran. In uw dossier kan dezelfde vaststelling gemaakt worden. U verklaarde zelf dat u de man in huis was, en de verantwoordelijkheid droeg voor uw gezin (CGVS M.A., p. 15). In dit opzicht kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van documenten die in Iran beschikbaar zijn voor Afghanen. Uw kennis hierover blijkt echter ook bijzonder beperkt te zijn. U weet aanvankelijk niet hoe deze kaarten genoemd worden (dat u dit later ineens wel weet (CGVS M.A., p. 16), doet verder wenkbrauwen fronsen), en kan niet zeggen waar men deze documenten juist kon gaan afhalen (CGVS M.A., p. 9). Verder haalt u aan dat deze documenten toch niet echt nuttig waren, gezien men zelfs zonder deze documenten amper voordelen zou hebben in Iran (CGVS M.A., p. 9). Ook deze verklaring is opvallend, gezien u zelf verklaarde dat het feit dat jullie geen documenten hadden juist één van de redenen was voor jullie vertrek uit Iran (CGVS M.A., p. 7). U zegt dat jullie niet vrij konden reizen in Iran omdat jullie geen documenten hadden (CGVS M.A., p. 7). Dit komt echter niet overeen met de informatie van het CGVS die aantoonde dat zelfs mensen met een verblijfskaart in Iran niet zomaar kunnen rondreizen, maar hiervoor nog een apart reisdocument moeten aanvragen (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Ook hierdoor wordt aangetoond dat uw kennis over documenten in Iran opmerkelijk oppervlakkig is voor iemand die heel zijn leven daar gewoond heeft, contacten had met andere Afghanen met verblijfsdocumenten en verantwoordelijk was voor het welzijn van zijn huishouden (zie boven, CGVS M.A., p. 9).

Ook uw verklaringen over de ontploffing waardoor u verbrand raakte, vertonen verschillende inconsistenties.

Zo stelde u bij de DVZ dat u verbrand raakte tijdens uw werk in de meubelfabriek (vragenlijst CGVS M.A., vraag 5), hoewel u bij het CGVS verklaarde dat u op dat moment een andere job had (CGVS M.A., p. 13). Hiermee geconfronteerd, slaagde u er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS M.A., p. 15). Nog verklaarde u dat de ambulance u niet wilde meenemen en dat u geen behandeling kon krijgen in het ziekenhuis, hoewel uit uw volgende verklaringen dan weer blijkt dat u wel vervoerd werd door een ambulance en zorgen kreeg in het ziekenhuis (CGVS M.A., p. 14). Dat u ook hier geen eenduidige verklaringen aflegde, hoewel dit element ook aan de basis van uw vertrek uit Iran zou gelegen hebben, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bij de DVZ haalde u bovendien aan dat men jullie wilde repatriëren naar Afghanistan en dat jullie telkens een som geld moesten betalen om vrij te komen (Vragenlijst CGVS M.A., vraag 7). U rept hier echter met geen woord over tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Nochtans werd u op het CGVS gevraagd om alle elementen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek uiteen te zetten (CGVS M.A., p. 12), en kreeg u daarvoor ruimschoots de gelegenheid, zo blijkt (CGVS M.A., p. 12-14). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de proef gesteld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande beoordeling niet veranderen. De foto's van uw gezin kunnen niet aantonen dat uw gezin effectief als Afghaanse vluchtelingen in Iran verbleven. De verblijfskaart van uw moeder en foto's van uw verwondingen werden reeds voorgelegd door uw moeder. Deze documenten zijn aldus niet nieuw en kunnen ook deze keer de analyse van het CGVS niet wijzigen. In de beslissing van uw moeder (zie boven) werden jullie namelijk reeds gewezen op het feit dat omwille van het feit dat dergelijke documenten in Iran makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling (zie administratief dossier, blauwe map, document 2), documenten zoals de verblijfskaart van uw moeder haar herkomst maar kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. De foto's over uw verwondingen kunnen dan weer niets zeggen over de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep, eventuele medische verzorging die u daarna kreeg, laat staan over uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran.

Tenslotte haalt u aan dat uw moeder alzheimer zou hebben en dat zij daarom niet in staat was op een normale manier deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS M.A., p. 7, 16-17). Ook hierover legt u documenten neer. Ten eerste moet hierover opgemerkt worden dat uw moeder hierover zelf niets aangaf tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zij verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs dat ze de vragen goed begrepen had, en gaf geen enkel teken van moeilijkheden bij haar deelname aan het persoonlijk onderhoud (CGVS M.H., p. 25). Verder is het bijzonder opmerkelijk dat jullie deze problemen pas aanhalen nadat uw moeder een negatieve beslissing ontving, wat de geloofwaardigheid van deze mentale problemen sterk in het gedrang brengt. Dat u dit reeds verschillende keren aanhaalde in het opvangcentrum, maar dat dit nooit ernstig genomen werd of gecommuniceerd werd naar het CGVS is allerm minst aannemelijk. Indien uw moeder daadwerkelijk moeilijkheden zou gehad hebben om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, kan verwacht worden dat uw sociaal-assistent en zeker de advocaat die uw moeder bijstond tijdens haar persoonlijk onderhoud of u zelf dit voor, tijdens of kort na het persoonlijk onderhoud gemeld zou hebben zodat het CGVS hier rekening kon mee houden bij de beoordeling van haar dossier.

Daarnaast kunnen ook uw verklaringen over de beweerde oorzaak van haar mentale problemen, namelijk het ongeluk dat ze had in Iran, niet aannemelijk geacht worden. Ten eerste heeft uw moeder hier niets over verteld tijdens haar persoonlijk onderhoud, wat toch opmerkelijk is indien dit ongeluk een dergelijke impact op haar gehad zou hebben (CGVS M.H.). Bovendien blijken de documenten inhoudelijk niet met elkaar in overeenstemming te zijn over wanneer dit ongeluk juist voorviel. Zo wordt de ene keer gesteld dat dit zes jaar geleden is, terwijl dit de andere keer dan weer acht jaar geleden zou zijn (zie administratief dossier, groene map). Nog wordt in deze documenten vermeld dat uw moeder na het ongeluk aan haar lot werd overgelaten en op eigen krachten thuis kwam (zie administratief dossier, groene map). Dit komt dan weer niet overeen met uw verklaringen hierover, waarin u namelijk stelt dat mensen zich toen rond haar verzamelden, jullie haar vonden en daarna met haar langsgingen bij een dokter (CGVS M.A., p. 13). Verder blijkt uit de medische attesten niet dat er daadwerkelijk een diagnose gesteld kon worden over eventuele mentale problemen die kan aantonen dat uw moeder inderdaad niet in staat zou geweest zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Deze attesten vermelden dat er geen post-traumatische afwijkingen zijn op het MRI-cerebrum, dat er geen specifieke ziekte aan te duiden is, geen structurele afwijkingen te weerhouden zijn, geen aanwijzingen zijn voor acute of chronische intracranieële bloedingshaarden, en ook de EEG zou geen abnormaal beeld gegeven hebben. Het enige wat de documenten ons kunnen zeggen is dat er op basis van de anamnese cognitieve problemen zouden bestaan en dat het daardoor denkbaar is dat uw moeder geen betrouwbaar interview kon doen.

Gezien dit gesteld wordt op basis van anamnese (wat gebaseerd is op eigen verklaringen) en niet ondersteund wordt door klinisch onderzoek, is dit echter niet voldoende om aan te tonen dat uw moeder effectief cognitieve problemen zou hebben. De dokter stelt ook enkel dat het denkbaar is dat ze geen betrouwbare interviews kon geven, wat aantoont dat ook zij hier helemaal niet zeker van kan zijn. De aangehaalde medische problemen van uw moeder kunnen dus niet aannemelijk gemaakt worden, en zijn daarom ook niet voldoende om de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw moeder te herstellen of om de tegenstrijdigheden in jullie onderlinge verklaringen uit te klaren.

Omwille van al bovenstaande redenen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u daar zou hebben meegemaakt. Het CGVS verlukt dus - door uw eigen toedoen- in het ongewisse over uw werkelijke verblijfplaats voor uw komst naar België. Ook bleek dat u geen zicht wilde geven op uw familiaal netwerk in Afghanistan of in Iran. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7 juni 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er in het begin van het gehoor (CGVS M.A., p.2-3) op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Mevrouw M.H. (verzoekster) (RvV 217 708) en de heer M.A. (RvV 226 775) zijn moeder en zoon en beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van de motiveringsverplichting (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet)”.

Verzoekers voeren aan niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat zij er vrezen voor hun leven. Verzoekster is afkomstig van de provincie Parwan in Afghanistan, waar de taliban aanwezig is en de onveiligheid *“uitermate groot”* is.

Verzoekers volharden bovendien in de door verzoekster afgelegde verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij voeren aan dat verzoekster *“naar best vermogen”* een eerlijk antwoord heeft proberen te geven op de vragen, die zij bovendien als erg moeilijk ervoer. Zij wijzen erop dat verzoekster psychische en fysieke trauma's heeft opgelopen omwille van geweldplegingen door haar vader toen zij nog een kind was. Zij werd bovendien enkele jaren geleden slachtoffer van een aanrijding met vluchtmisdrijf, waarbij zij geraakt werd aan het hoofd. Sindsdien is haar geheugen fel aangetast en zijn haar gedachten verward, waardoor zij eigenlijk niet in staat is om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

Op 1 maart 2018 heeft verzoekster een psycholoog geconsulteerd in het ziekenhuis te Tongeren om bovenstaande zaken vast te stellen. Deze psychologische verslagen zullen aantonen dat verzoekster niet in staat is om een persoonlijk onderhoud af te leggen. Dit vormt een nieuw element in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, waarmee verzoekers willen aantonen dat verzoekster niet in staat is om op een samenhangende wijze te vertellen over *“haar leven in Iran en Afghanistan, de veiligheidssituatie aldaar, algemene zaken over zijn land”* en om zich langtijdig te concentreren voor de *“stresserende omstandigheid”* van het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker voegt hieraan nog toe, waar de bestreden beslissing in zijn hoofde verwijst naar vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn moeder, dat verzoekster niet in staat was om een persoonlijk onderhoud te voeren omwille van medische en psychische redenen, zodat deze vaststellingen in de bestreden beslissing niet in aanmerkingen kunnen worden genomen.

Verder merkt verzoeker op dat de bestreden beslissing lijkt te verwachten dat hij bepaalde zaken weet over Afghanistan, doch houdt geen rekening met het feit dat verzoeker nog nooit in Afghanistan is geweest. Hij werd geboren in Teheran, Iran en heeft daar steeds gewoond.

Ondanks zijn Afghaanse nationaliteit, heeft hij geen interesse in Afghanistan. Hoewel hij *“een of twee graden”* naar een Afghaanse school ging, heeft hij nauwelijks iets geleerd over Afghanistan, noch heeft hij hierover vragen gesteld aan zijn ouders. Hij merkt op dat zijn vader een drugsverslaafde was. Afghanistan behoorde niet tot zijn leefwereld. Verzoeker had dan ook geen interesse in de plaatsen waar zijn Afghaanse kennissen vandaan kwamen, gezien hij deze plaatsen toch niet kende.

Waar de bestreden beslissing verzoeker een gebrekkige kennis verwijt van de Iraanse documenten voor vluchtelingen, merkt verzoeker op dat hij destijds nog minderjarig was. Hij was nog geen zestien jaar oud toen hij Iran verliet. Ook al verklaarde hij dat hij *“de man in huis was”*, verzoeker was nog een kind dat weinig scholing volgde en het laatste jaar van zijn verblijf in Iran weinig contact had met anderen omdat hij herstellende was van zware brandwonden en het huis niet verliet. Aldus kan niet redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker kennis had van dergelijke documenten.

Verzoeker voert verder aan dat hij bij aanvang van de procedure niet verklaarde dat hij verbrand raakte tijdens zijn werk in de meubelwinkel. Hij licht toe dat: *“men vroeg hem op DVZ of hij gewerkt had en verzoeker begon over de meubelwinkel. Vervolgens werd hem gevraagd hoe hij verbrand was geraakt. Verzoeker antwoordde dat dat op zijn werk gebeurd was. Het is DVZ die ervan gemaakt hebben dat het gebeurd was op zijn werk in de meubelwinkel”*.

Verzoeker voert tenslotte nog aan dat het feit dat hij regelmatig diende te betalen om zijn repatriëring uit Iran te vermijden, voor hem een *“fait divers”* betreft. Hij heeft er zelfs niet aan gedacht om dit te vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal de motiveringsplicht schendt door geen rekening te houden met deze gegevens. Er wordt teveel de nadruk gelegd op de elementen waarvan verzoeker niet op de hoogte is, terwijl er wordt voorbijgegaan aan de zaken waarvan hij wel op de hoogte is.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissingen heeft gesteund.

3.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoekers de bescherming van dit land kunnen inroepen en of zij geldige redenen kunnen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

De Raad stelt echter vast dat verzoekers hun voorgehouden Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maken. Verzoekers beweren dat verzoekster ongeveer twintig tot vijfentwintig jaar voor haar vertrek naar België en verzoeker sinds zijn geboorte steeds als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran hebben verbleven. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers doorleefde verklaringen kunnen afleggen over de redenen waarom verzoekster uit Afghanistan gevlucht is, over hun leven als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran, over hun Afghaanse en etnische achtergrond, over familieleden die eventueel in Afghanistan en/of elders verblijven/verbleven en over de situatie van de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in het algemeen.

Uit de motivering van de bestreden beslissingen kan evenwel blijken dat verzoekers inzake geen enkele van deze elementen overtuigende verklaringen aflegden. Verzoekers verweer in hun verzoekschriften is hoofdzakelijk gebaseerd op de bewering dat verzoekster omwille van psychische trauma's uit het verleden, zijnde geweldplegingen door haar vader en een aanrijding waarbij zij geraakt werd aan het hoofd, geheugenproblemen en alzheimer heeft en hierdoor niet in staat is om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

De Raad stelt vast dat uit de door verzoeker neergelegde attesten met betrekking tot verzoeksters psychische problemen niet kan blijken dat er een diagnose is gesteld over verzoeksters mentale problemen waaruit kan blijken dat verzoeksters cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat was om een coherent en consistent asielrelaas naar voor te brengen. De neergelegde attesten vermelden onder meer dat na neurologisch onderzoek gebleken is dat er geen post-traumatische afwijkingen zijn op het MRI-cerebrum, dat er geen specifieke ziekte aan te duiden is, dat er geen structurele afwijkingen te weerhouden zijn noch aanwijzingen voor acute of chronische intracranieële bloedingshaarden en dat de EEG geen abnormaal beeld geeft. Uit de attesten blijkt louter dat op basis van anamnese, die gebaseerd is op eigen verklaringen, cognitieve problemen bestaan waardoor het denkbaar is dat verzoekster geen betrouwbare interviews kon afleggen. De attesten voegen hier evenwel aan toe dat het onmogelijk is om gedegen neuropsychologisch onderzoek uit te voeren, waaruit blijkt dat de conclusies van de arts over verzoeksters cognitieve vermogen niet gesteund zijn op een objectieve medische diagnose. De Raad merkt bovendien op dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van eventuele problemen over haar mentale gezondheidstoestand en dat zij evenmin melding maakte van het auto-ongeluk dat aan de basis zou liggen van haar cognitieve problemen. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster dan wel haar advocaat van dergelijke problemen melding zou maken tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer hen op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt of zij nog opmerkingen hebben (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 25). Verzoekers tonen door het neerleggen van deze attesten dan ook niet aan dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissingen aangehaalde vaagheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden.

Verder merkt de Raad nog op dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. De Raad merkt hierbij nog op dat de inhoud van de neergelegde medische attesten onderling tegenstrijdig is en tegenstrijdig met verzoekers verklaringen over het auto-ongeluk dat aan de grondslag ligt van verzoeksters beweerdde geheugenproblemen. De attesten vermelden immers enerzijds dat dit auto-ongeluk zes jaar geleden plaatsvond en anderzijds dat zij acht jaar geleden plaatsvonden. De attesten vermelden verder dat verzoekers moeder op eigen kracht naar huis ging na dit ongeluk (administratief dossier verzoeker, Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 12, nr. 2), terwijl verzoeker zelf verklaarde dat zij haar gevonden hadden en naar de dokter hadden meegenomen (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 13).

Dit verweer kan dan ook geen afbreuk doen aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissingen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over (i) haar familiaal netwerk, gelet op haar vage, onwetende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over (1) haar broers en zussen, (2) het tijdstip van overlijden en de geboorteplaats van haar moeder, (3) haar geboortedatum en die van haar kinderen, (4) de verblijfplaats van haar kinderen, (5) haar familiaal netwerk in Afghanistan, (ii) haar verblijf als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran, gelet op haar vage, onwetende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over (1) haar contacten met de Afghaanse vluchtelingengemeenschap, (2) de Iraanse ordediensten, (3) de situatie voor Afghaanse vluchtelingen, (4) de militie die Hazara's rekruteert om te vechten in Syrië en (5) de verblijfsdocumenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran, (iii) haar vermeende herkomst uit Darya Turkman in de provincie Parwan in Afghanistan, gelet op haar vage, onwetende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over (1) haar streek van herkomst, (2) de redenen waarom zij Afghanistan verliet, (3) haar Hazara-etnie, (4) haar basiskennis over Afghanistan. De motivering van de bestreden beslissingen is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u als Afghaanse vluchteling in Iran hebt gewoond.

Ten eerste wil het CGVS wijzen op verschillende tegenstrijdigheden die opdoken in de verklaringen die u aflegde bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u bij de DVZ dat u een broer had, genaamd H.J. (Verklaring DVZ, punt 17). Wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd naar uw broers en zussen, repte u met geen woord over deze persoon (CGVS, p. 10). Gevraagd of u een broer had die H.J. heette, stelde u van niet (CGVS, p. 11).

Gewezen op uw verklaringen hierover bij de DVZ stelde u dat dit misschien een misverstand was en dat uw broer R.J. heet (CGVS, p.12). Hiermee klaart u allesbehalve uit om welke reden u dan een geheel andere naam zou opgegeven hebben wanneer u gevraagd werd naar de namen van u broers en zussen. Bovendien bleek u bij de DVZ verklaard te hebben een broer genaamd M.W. te hebben, en later deze verklaring ingetrokken te hebben (DVZ, commentaar bij Inschrijving van de Asielaanvrager). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u nog nooit van deze persoon gehoord te hebben en nooit verklaard te hebben dat dit uw broer zou geweest zijn (CGVS, p. 12). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende verschoningsgrond voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van het overlijden van uw moeder. Bij de DVZ gaf u de naam F. op voor uw biologische moeder en stelde u dat deze persoon 40 jaar geleden overleed (Verklaring DVZ, punt 13A). Bij het CGVS stelde u dat uw moeder vijf of zes maanden na uw aankomst in België overleed (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u dit niet zo gezegd zou hebben, dat uw vader twee vrouwen had en het zijn eerste vrouw was, die niet uw biologische moeder was, die lang geleden was overleden (CGVS, p. 13). Bij de DVZ vermeldde u echter enkel de moeder genaamd F., wanneer u gevraagd werd naar uw biologische ouders, en vermeldde u geen enkele andere persoon gevraagd naar eventuele stiefouders of andere personen die u zouden grootgebracht hebben (Verklaring DVZ, punt 13A-B). Bovendien verklaarde u later zelf dat uw biologische moeder F. heette en de eerste vrouw van uw vader B.B. (CGVS, p. 15). Gezien u bij de DVZ ook F. vermeldde (zie boven), kan het feit dat u het eigenlijk over de eerste vrouw van uw vader zou gehad hebben dan ook niet gelden als afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Hierna verklaarde u dat u bij de DVZ wel degelijk vijf maanden na uw vertrek zou opgegeven hebben en niet 40 jaar geleden en dat het de fout van de tolk moet zijn indien dit zo neergetekend staat (CGVS, p. 16). Deze verklaring overtuigt echter evenmin. Bovendien verklaarde u aan het begin van uw gehoor bij het CGVS dat uw gehoor bij de DVZ goed verlopen was en dat u hierover geen opmerkingen te maken had (CGVS, p. 3). Ook over de geboorteplaats van uw moeder legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u bij de DVZ dat uw moeder geboren was in Ghazni (Verklaring DVZ, punt 13A), terwijl u bij het CGVS verklaarde dat zij in Parwan zou geboren zijn (CGVS, p. 7-8). Nog legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen geboortjaar en dat van uw kinderen. Zo stelde u bij de DVZ dat u geboren bent in 1967 (Verklaring DVZ, punt 4), maar blijkt u daar tijdens uw gehoor bij het CGVS helemaal geen idee van te hebben (CGVS, p. 3). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u toen gewoon een bepaalde leeftijd opgaf maar geen jaar (CGVS, p. 15), wat niet strookt met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ (zie boven). U verklaarde verder dat u zelfs de leeftijd van uw kinderen niet zou weten (CGVS, p. 15). Ook dit komt niet overeen met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ, waar u wel de leeftijd van uw kinderen kon opgeven (Verklaring DVZ, punt 16). Daarenboven kon u bij het CGVS niet zeggen waar u kinderen op dat moment verbleven, en stelde u dat u hen al twee à drie jaar niet gebeld zou hebben gezien u geen telefoon zou hebben (CGVS, p. 9), hoewel u op een later moment tijdens het gehoor zelf uw telefoon bovenhaalt (CGVS, p. 14). Omwille van de talrijke tegenstrijdigheden die hierboven worden aangehaald, wordt uw algemene geloofwaardigheid reeds grondig aangetast.

Verder stelde u geen idee te hebben of u nog familie heeft die in Afghanistan woont (CGVS, p. 12). Later gevraagd of u nog familie heeft in Mazar, gezien uw broer G.H. daar volgens uw verklaringen overleed (CGVS, p. 12), stelde u dat uw broer R.J. wel nog in Afghanistan zou zijn maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 12). Hiermee gaat u ten eerste in tegen uw verklaring niet te weten of u nog familie in Afghanistan zou hebben (zie boven). Gevraagd om welke reden u dan niet bij uw broer in Afghanistan terecht zou kunnen, verklaarde u dat hij na de dood van G.H. voor zijn kinderen moet zorgen waardoor hij de zorg voor jullie er niet mee bij zou kunnen nemen (CGVS, p. 12). Nochtans kan u niet aangeven hoe u weet dat hij voor de kinderen van uw overleden broer zorgt, en blijkt u daarover helemaal geen concrete informatie te bezitten (CGVS, p. 13). Hierdoor geeft u geen zicht op uw familiale netwerken in Afghanistan en uw eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u verzaakt aan uw medewerkingsplicht als asielzoeker.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaans vluchteling in Karaj.

Zo kon u geen overtuigende verklaringen afleggen omtrent uw leven als Afghaanse vluchteling in Iran. U kon niet aangeven op welke plaatsen of wijken er veel Afghanen woonden in uw regio (CGVS, p. 17). U stelde ook zelf niet veel contact te hebben met andere Afghanen en kon amper plaatsen opnoemen van waar de andere Afghanen uit uw regio afkomstig waren (CGVS, p. 17). Volgens uw verklaringen zouden de Afghanen wel bijeengekomen zijn in de tekkieh khana voor de viering van Muharram (CGVS, p. 17).

Hierover kon u echter niet zeggen wie dergelijke bijeenkomsten organiseerde in uw regio, en verklaarde u dat de mensen van Ghazni hiervoor apart samen kwamen net zoals de mensen die afkomstig waren van Darya Turkman, uw regio (CGVS, p. 17). Gevraagd wie die mensen uit Darya Turkman dan juist waren, moest u het antwoord schuldig blijven en stelt u dat u geen idee had waar deze mensen woonden en dat u niemand kende in Karaj (CGVS, p. 17-18). In dit opzicht is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u wel zou weten dat deze mensen apart samen kwamen voor de viering van Muharram (CGVS, p. 18). Gevraagd met wie u dan Muharram vierde, stelde u dat u dit deed met mensen uit Behsud (CGVS, p. 18). Ook over deze mensen kan u echter geen informatie geven, en stelt u dat u buiten het feit dat ze Afghanen waren niets over hen weet gezien zij mannen waren (CGVS, p. 18). Indien u echter daadwerkelijk jaarlijks Muharram vierde met deze personen, kan verwacht worden dat u tenminste enkele namen van deze personen zou kunnen opgeven. Gezien u bovendien minstens twintig jaar in Iran verbleef, en verklaarde dat u het was die alles moest regelen voor uw gezin, geregeld buiten uw woning ging bv. om te gaan werken als enige kostwinner (CGVS, p. 6, 7, 16), is het niet aannemelijk dat u als Afghaanse vluchteling in Iran geen weet zou hebben van wijken waar veel Afghanen woonden of zo weinig contact zou hebben met andere Afghanen dat u hier niets over kan vertellen.

Daarnaast bleek u niet te weten of er een ordedienst bestond in Iran die toezicht hield op de klederdracht van vrouwen of dat vrouwen effectief bestraft konden worden indien zij zich niet aan de voorgeschreven kledingregels hielden (CGVS, p. 23-24, zie administratief dossier, blauwe map, documenten 1 en 2). Ook van de Iraanse veiligheidsdienst genaamd de Basij, bleek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 24, zie administratief dossier, blauwe map, document 3). Dat u als vrouw die 20 jaar in Iran leefde, en daar bovendien regelmatig buitenkwam nooit gehoord zou hebben over dergelijke regels of praktijken, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf als Afghaanse in Iran.

Daarenboven bleek u niet te weten of Afghanen in Iran een bankrekening konden openen, en kon u niet aangeven of de situatie van Afghaanse vluchtelingen veranderde in periode dat u daar verbleven hebt (CGVS, p. 24). Ook deze lacunes in uw kennis over de situatie van Afghanen in Iran, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw jarenlang verblijf daar als Afghaanse vluchteling aan.

U beweerde bovendien te vrezen dat uw zoon naar Syrië zou gestuurd worden om te vechten (CGVS, p. 24). Nochtans bleek u nog nooit gehoord te hebben over de Liwa Fatemyoun, de militie die gesteund door het Iraanse regime Afghaanse Hazara's naar Syrië stuurt om het regime van Assad te verdedigen tegen de rebellen (zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Dat u nog nooit gehoord had van deze militie doet, zeker gezien u uw persoonlijke vrees hieraan koppelde, uw verklaringen over uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran dan ook op de helling staan.

Ook uw kennis over documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran vertoonde tal van hiaten. U verklaarde dat het onmogelijk was een huurcontract af te sluiten op uw eigen naam als je geen documenten had in Iran (CGVS, p. 10). Gevraagd of u dan documenten had, stelde u dat u bij aankomst in Iran wel een tijdelijke verblijfskaart had ontvangen, maar dat die niet meer geldig was en u die nooit verlengd had (CGVS, p. 10). Door te stellen dat u dan toch een huurcontract op uw naam kon afsluiten (CGVS, p. 10), zonder dat u documenten had, gaat u dan ook in tegen uw eerdere verklaringen hierover (zie boven). Ook over de tijdelijke kaart zelf, kon u niet veel vertellen. Zo kon u niet aangeven wat de inhoud juist was van dat document en wist u niet welke voordelen er verbonden waren aan het hebben van dergelijk document. Zo wist u bijvoorbeeld niet dat u met een dergelijke kaart bijvoorbeeld naar school kon gaan in Iran (CGVS, p. 20, zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gezien dit het enige document was dat u ooit beweerde te bezitten in Iran, kan verwacht worden dat u hier toch wat meer informatie over zou kunnen geven. Na deze tijdelijke kaarten werden volgens uw verklaringen de roze kaarten uitgegeven voor Afghaanse vluchtelingen (CGVS, p. 20). Gewezen op het feit dat er na deze tijdelijke kaarten inderdaad nieuwe kaarten met verschillende kleuren werden uitgegeven, werd u nogmaals gevraagd of het kleur van de eerste kaart die na de tijdelijke werd gegeven direct roze was (CGVS, p. 21). U antwoordde hierop bevestigend, waarmee u ingaat tegen de informatie van het CGVS die stelt dat de eerste kaart die toen werd uitgegeven de groene kleur had (CGVS, p. 21; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Gevraagd naar de specifieke naam van deze nieuwe kaarten, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 21). Zelfs wanneer u geconfronteerd werd met de naam van deze kaarten, amayesh, bleek u hiervan nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 21). Ook bleek u niet in staat om meer informatie te geven over deze kaarten, zo kon u niet zeggen welke voordelen hieraan gekoppeld waren of op welke manier informatie over nieuwe registraties verspreid werd (CGVS, p. 21). Meer nog, wanneer u hiernaar gevraagd werd, probeerde u telkens de vraag te ontwijken door over een ander onderwerp, namelijk de discriminatie van Afghanen in Iran te beginnen praten (CGVS, p. 21).

Nog bleek u nooit gehoord te hebben van het Comprehensive Regularization Plan van 2010, of het feit dat er ooit een periode was dat ongedocumenteerde Afghanen een paspoort konden verkrijgen in Iran (CGVS, p. 22; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Bovendien verklaarde u dat mensen die een roze kaart in hun bezit had konden gaan waar ze wilden in Iran zonder dat ze hiervoor een extra toestemming nodig hadden en dat zelfs Afghanen met documenten geen werkvergunning konden krijgen in Iran, waarmee u opnieuw ingaat tegen de informatie die het CGVS beschikt (CGVS, p. 16, 17, 24; zie administratief dossier, blauwe map, document 15). Ook omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling sterk ondergraven.

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit Darya Turkman, in de provincie Parwan in Afghanistan.

Hierover wil het CGVS er ten eerste op wijzen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw streek van herkomst. Zo zei u bij de DVZ dat u geboren was in Ghazni, district Qarabagh, dorp Jangalat en dat u toen u zes jaar oud was verhuisde naar Darya Turkman in Parwan (Verklaring DVZ, punt 10). Tijdens uw gehoor bij het CGVS stelde u echter dat u geboren was in Parwan (CGVS, p. 7). Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ ontkende u ooit verklaard te hebben dat u van Ghazni afkomstig was en geeft u helemaal geen reden op voor het feit dat u dit volledig anders verklaarde bij de DVZ (CGVS, p. 7-8). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter geen afdoende uitklaring voor het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Gevraagd van waar u dan wel juist afkomstig was, kon u niet eens specificeren in welk district uw dorp gelegen was, hoewel u bij het CGVS beweerde dat u daar sinds uw geboorte tot uw vertrek naar Iran geleefd had (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd werd een wegbeschrijving uit deze regio, namelijk naar het huis van uw echtgenoot, te geven, slaagt u er niet in overtuigende verklaringen af te leggen (CGVS, p. 8). In eerste instantie ontwijkt u deze vraag, waarna u slechts drie plaatsen blijkt te kunnen opnoemen die u zich herinnert op deze weg, hoewel u zelf aangaf dat de reis hiernaar toe 45 minuten duurde en u zich die weg kon herinneren (CGVS, p. 8). Dergelijke tegenstrijdige en inadequate verklaringen over uw regio van herkomst in Afghanistan doen de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst dan ook teniet.

Ook over de reden waarom u Afghanistan verliet kan u amper vertellen. Zo kan u ten eerste niet duidelijk maken wanneer u juist Afghanistan verliet. U stelt bij het CGVS dat dit vier of vijf jaar na uw huwelijk met uw man was, maar kan niet aangeven wanneer u gehuwd was of hoe oud u toen was (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u 16 of 17 jaar oud was op het moment van uw huwelijk (Verklaring DVZ, punt 15). Dat u over dergelijke elementen opnieuw geen consistente verklaringen kan afleggen doet dan ook sterk afbreuk aan zowel uw algemene geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw Afghaanse herkomst. U verklaarde dat u Afghanistan verliet omwille van de gevechten die daar plaatsvonden (CGVS, p. 8) maar kan niet aangeven wie daar toen tegen wie vocht (CGVS, p. 18). U blijkt enkel te weten dat de taliban daar aanwezig was, maar kan niet zeggen sinds wanneer zij daar waren of tegen wie ze toen vochten (CGVS, p. 18). Dat u zo weinig informatie kan geven over de reden waarom u destijds uw land van herkomst verliet, een dermate ingrijpende gebeurtenis in iemands leven, ondergraft opnieuw de verklaringen die u aflegde over uw herkomst. Ook over de mujahideen, die indertijd actief waren in Afghanistan en een belangrijke rol spelen in de Afghaanse geschiedenis, blijkt u niets te kunnen vertellen (CGVS, p. 18). Dat u ook over dergelijke cruciale elementen geen informatie kan geven, stelt uw verklaringen over uw herkomst opnieuw zwaar op de proef.

Volgens uw verklaringen bent u Hazara van etnische origine (CGVS, p. 4). U verklaart bovendien een taal uit de regio van Hazarajat als moedertaal te hebben die verschilt van Farsi en Dari (CGVS, p. 5). U kan echter niet zeggen wat de naam van deze taal is en geen voorbeelden geven van verschillen tussen deze taal en Farsi of Dari (CGVS, p. 5). Uiteindelijk beweert u zelfs dat er toch geen verschillen zouden zijn en dat u Farsi spreekt, waarmee u uw eerdere verklaringen tegensprekt (CGVS, p. 5). Wanneer u bovendien de naam van de taal die gesproken wordt door Hazara's aangegeven wordt, namelijk Hazaragi (zie administratief dossier, blauwe map, document 16), zegt u dat u niet deze taal spreekt maar Farsi en dat u nog nooit van deze taal gehoord heeft (CGVS, p. 5, 6). U verklaart bovendien dat de mensen uit uw regio in Afghanistan Perzen waren die Farsi spraken, waarna u uzelf wel nog tracht te hernemen door te stellen dat het eigenlijk Hazara waren die Farsi spraken in uw regio (CGVS, p. 5). Nog blijkt u geen enkele bekende Hazara uit Afghanistan te kunnen aangeven en kan u enkel wat belangrijke personen van uw eigen stam opnoemen, waarmee u uw afkomst en identiteit als Hazara allerminst kan ondersteunen (CGVS, p. 18). Ook over de huidige situatie van Hazara's in Afghanistan heeft u geen idee (CGVS, p. 19).

Zelfs over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan kan u geen uitspraken doen, u weet enkel dat er gevechten zouden zijn maar kan opnieuw niet aangeven tussen wie deze gevechten plaatsvinden (CGVS, p. 19).

Dat u ook over dergelijke elementen, die zo essentieel zijn met betrekking tot uw streek van herkomst en identiteit als hazara, geen overtuigende verklaringen kan afleggen, straalt bijzonder negatief af op de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Ook uw basiskennis over Afghanistan vertoont bijzonder veel lacunes. Zo blijkt u helemaal niet vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender, en zelfs geen kennis te hebben over Afghaanse jaartallen of maanden (CGVS, p. 3-4). Ook over de taliban weet u niet tot welke etnie het merendeel van hun leden behoort (CGVS, p. 19, zie administratief dossier, blauwe map, document 5). Nog kent u geen bekende Pashtun-stammen, zelfs niet wanneer u hier verschillende voorbeelden van gegeven worden (CGVS, p. 19). U probeert dit uit te klaren door het feit dat er geen Pashtun in uw regio waren (CGVS, p. 19). Wat daar ook van zij, van iemand met de Afghaanse nationaliteit kan op zijn minst verwacht worden dat hij enkele Pashtun-stammen zou kunnen opnoemen gezien deze bevolkingsgroep de meerderheid uitmaakt in uw land van herkomst, en verschillende bekende leiders van uw land van deze stammen afkomstig zijn (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 6, 7, 8, 90). Ook bekende personen uit de Afghaanse geschiedenis, zoals Dr. Najibullah, Ahmad Shah Massoud en Gulbudin Hekmatyar blijken u onbekend (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 10, 11, 12). Dat u helemaal niet vertrouwd bent met essentiële elementen uit de Afghaanse geschiedenis uit zich verder in het feit dat u er volgens u nooit Russen aanwezig zouden geweest zijn in Afghanistan (CGVS, p. 23, zie administratief dossier, blauwe map, document 13). Daarenboven heeft u ook geen flauw vermoeden wie momenteel aan de macht zou zijn in Afghanistan (CGVS, p. 19). Verder rijdt men volgens uw verklaringen links in Afghanistan, hoewel de rijrichting volgens de informatie van het CGVS rechts is in Afghanistan (CGVS, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Nog merkwaardig is dat hoewel u verklaarde thuis tv te hebben en dat uw kinderen hier geregeld naar kijken, u geen enkele Afghaanse zender kon opnoemen (CGVS, p. 25). Omwille van bovenstaande feiten wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw regio van herkomst dan ook wederom onderuit gehaald.”

Bovenstaand verweer vormt bovendien evenmin een verweer voor de in de bestreden beslissing van verzoeker vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en verzoekster, zijnde hun onderling tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot (i) hun familiaal netwerk in Afghanistan, (ii) verzoeksters huwelijk, (iii) de verblijfplaatsen van verzoekers broer en zussen. Verzoekers voeren verder in hun verzoekschriften geen verweer aan tegen deze motieven. De motivering van de bestreden beslissing van verzoeker is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Ten eerste legde u verschillende verklaringen af die strijdig waren met de verklaringen van uw moeder. Zo verklaart u dat u helemaal geen familie meer zou hebben in Afghanistan (CGVS M.A., p. 12), hoewel uw moeder verklaarde daar nog een broer te hebben (CGVS M.H., p. 12). Hieruit blijkt dat u geen zicht geeft op uw familiaal netwerk in Afghanistan en op de eventuele mogelijkheid om daar te verblijven, waardoor u verzaakt aan de medewerkingsplicht die berust op een verzoeker om internationale bescherming.

Ook uw verklaringen over het huwelijk van uw ouders verschillen met die van uw moeder. Zo stelt u dat uw moeder aan uw vader werd gegeven nadat haar vader haar verloren had bij het gokken (CGVS M.A., p. 13). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen die uw moeder aflegt over de manier waarop dit huwelijk tot stand kwam. Zij spreekt hier namelijk over hoe haar vader onderhandelde met haar toekomstige echtgenoot over haar bruidsschat en haar ook vroeg wat zij ervan vond om met deze man te huwen (CGVS M.H., p. 22). Verder verklaart uw moeder dat zij drie jaar geleden gescheiden is van uw vader in Iran en dat deze scheiding daar afgehandeld werd door een Afghaanse mullah (CGVS M.H., p. 16). U ontkende echter dat uw ouders gescheiden zouden zijn (CGVS M.A., p. 12).

Ook over de verblijfsplaatsen van uw broer en zussen die niet meekwamen naar België, zijn jullie verklaringen niet eensluidend. Uw moeder verklaarde hierover dat zij bij één van uw zussen verbleven (CGVS M.H., p. 9). In de medische verslagen die u voorlegt met betrekking tot uw moeder, wordt echter gesteld dat uw broer en zussen bij uw vader in Iran zouden verblijven (zie administratief dossier, groene map). Dit komt dan weer niet overeen met uw eigen verklaringen hierover die afgelegd werden voor deze attesten werden opgesteld, en waarin u stelt dat uw vader al sinds zes jaar spoorloos zou zijn, uw zussen in Iran verblijven en uw broer B. in Turkije zou verblijven (Verklaring DVZ M.A., vraag 17, vraag 13).

Dat zowel u als uw moeder over dergelijke zaken, die basiselementen vormen van jullie identiteit, levensomstandigheden en familiale situatie, geen coherente verklaringen kunnen afleggen, is een ernstige aantasting van de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen.”

De hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers' onderlinge verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen inzake hun nationaliteit, identiteit, levensomstandigheden en verblijfplaatsen voor hun komst naar België.

Verder werd in de bestreden beslissing van verzoeker nog terecht geoordeeld dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Iran, gelet op (i) zijn summier verklaringen over de toestand van Afghaanse vluchtelingen in Iran, (ii) zijn lacunaire kennis over Afghanistan en (iii) verblijfsdocumenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran, (iv) zijn inconsistente verklaringen over de ontploffing waarbij hij verbrand raakte en (v) de redenen voor hun vertrek uit Iran. Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift is niet van die aard dat het de vaststellingen van de bestreden beslissing kan weerleggen noch in een ander daglicht kan stellen.

Verzoekers verweer dat hij nooit iets vroeg over Afghanistan aan zijn ouders of aan zijn Afghaanse vrienden omdat hij hier geen interesse in had betreft een louter blote bewering die geen afdoende motivering voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot de plaatsen waar zijn vrienden vandaan kwamen in Afghanistan of de Afghaanse kalender. Zelfs rekening houdende met het feit dat verzoeker geboren en getogen is in Iran kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker, die de zoon was van twee Afghaanse vluchtelingen en zelf in contact kwam met andere Afghaanse vluchtelingen, enige kennis zou hebben van Afghaanse plaatsen of de kalender, *quod non* (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 5, 6, 11). Verzoekers onwetendheid hieromtrent doet afbreuk aan zijn Afghaanse nationaliteit en aan zijn verklaringen als Afghaanse vluchteling in Iran te hebben verbleven.

Dit geldt temeer nu blijkt dat verzoekers kennis van verblijfsdocumenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran lacunair is. Verzoekers verweer dat hij nog minderjarig was en weinig scholing had gevolgd kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zelf verklaarde dat hij de man in huis was en de verantwoordelijkheid droeg voor het gezin (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 15) en dat hij bovendien in contact kwam met Afghanen met verblijfsdocumenten (*Ibid.*, p. 9). Hierdoor kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, zelfs rekening houdende met zijn jonge leeftijd, beter op de hoogte is van dergelijke documenten. Zijn verweer dat hij de laatste jaren voornamelijk binnenbleef, omdat hij herstellende was van brandwonden biedt dan ook geen afdoende verschuiving voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van dergelijke elementen die essentieel zijn voor Afghaanse vluchtelingen in Iran.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over de ontploffing waarbij hij verbrand raakte. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat hij bij aanvang van de procedure niet vermeldde dat hij verbrand raakte in een meubelfabriek, gezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij aanvang van de procedure, toen hem gevraagd werd naar de redenen voor zijn vlucht, verklaarde: *“Ik werkte in een meubelwinkel ‘Mahadasht’. Op een dag ging ik samen met de zoon van de eigenaar, A., naar het bedrijf en roken geen gasgeur. Het was koud en we staken de kachel aan. Mijn volledige lichaam is verbrand, ook dat van A. (...)”* (CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 1-2), terwijl hij later bij het persoonlijk onderhoud verklaarde dat dit in de *“fabriek van Kardj”* gebeurde en hij daarnaast nog in een meubelwinkel werkte (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 13, 15). Verzoeker brengt geen bewijs bij dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet zouden overeenstemmen met wat hij werkelijk verklaard heeft, zodat hij met zijn verweer in het verzoekschrift geenszins afbreuk kan doen aan deze tegenstrijdigheid. Verzoekers verweer gaat bovendien voorbij aan de motivering van de commissaris-generaal dat: *“Nog verklaarde u dat de ambulance u niet wilde meenemen en dat u geen behandeling kon krijgen in het ziekenhuis, hoewel uit uw volgende verklaringen dan weer blijkt dat u wel vervoerd werd door een ambulance en zorgen kreeg in het ziekenhuis (CGVS M.A., p. 14). Dat u ook hier geen eenduidige verklaringen aflegde, hoewel dit element ook aan de basis van uw vertrek uit Iran zou gelegen hebben, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

Waar verzoeker nog aanvoert dat het feit dat hij regelmatig diende te betalen om zijn repatriëring uit Iran te vermijden, een *“fait divers”* betreft en hij er niet aan dacht om dit te vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad echter op dat verzoeker dit vermeldde bij aanvang van de procedure toen hem gevraagd werd of hij problemen van algemene aard had (CGVS-vragenlijst, stuk 15, p. 2).

Gezien verzoeker dit feit belangrijk genoeg vond om te vermelden bij aanvang van de procedure toen hem gevraagd werd naar de motieven voor zijn verzoek om internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze feiten ook zou vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*.

Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers verweer, dat het feit dat hij regelmatig diende te betalen om zijn repatriëring uit Iran te voorkomen een "fait divers" betreft, een bijkomende negatieve indicatie is voor zijn verklaringen dat hij als illegaal Afghaanse vluchteling in Iran zou hebben geleefd en doet bijgevolg verder afbreuk aan zijn Afghaanse nationaliteit. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat voor een illegale vluchteling het vermijden van een deportatie naar Afghanistan een factor van cruciaal belang betreft in zijn dagelijks leven.

De motivering in de bestreden beslissing van verzoeker is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Daarnaast kan uw kennis over het leven als Afghaanse vluchteling in Iran kan niet overtuigen gezien u zich hier beperkt tot erg vage en oppervlakkige verklaringen, namelijk dat jullie als Afghanen in Iran geen huizen konden bezitten, geen simkaarten, auto of moto konden kopen en geen bankrekening konden openen (CGVS M.A., p. 5, 10). Gezien uw verklaringen hieromtrent bijzonder summier bleken, kunnen deze niet volstaan om aan te tonen dat u daar effectief jarenlang als Afghaans vluchteling geleefd zou hebben. Uw kennis van het leven als Afghaanse vluchteling in Iran bevat bovendien opmerkelijke lacunes. U verklaarde regelmatig contact te hebben met andere Afghanen met wie u samenwerkte en samen naar parken of speelhuizen ging (CGVS M.A., p. 6). In dit opzicht is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u, hoewel u dus regelmatig contact had met deze mensen, geen idee heeft van waar in Afghanistan zij afkomstig waren (CGVS M.A., p. 6). Verder is het weinig aannemelijk dat u, hoewel u dus regelmatig contact had met andere Afghanen en de zoon beweert te zijn van twee Afghaanse vluchtelingen, geen enkele Afghaanse maand kan opnoemen (CGVS M.A., p. 5, 6, 11, 12).

In de beslissing van uw moeder werd reeds gewezen op haar gebrekkige kennis omtrent documenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran. In uw dossier kan dezelfde vaststelling gemaakt worden. U verklaarde zelf dat u de man in huis was, en de verantwoordelijkheid droeg voor uw gezin (CGVS M.A., p. 15). In dit opzicht kan verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van documenten die in Iran beschikbaar zijn voor Afghanen. Uw kennis hierover blijkt echter ook bijzonder beperkt te zijn. U weet aanvankelijk niet hoe deze kaarten genoemd worden (dat u dit later ineens wel weet (CGVS M.A., p. 16), doet verder wenkbrauwen fronsen), en kan niet zeggen waar men deze documenten juist kon gaan afhalen (CGVS M.A., p. 9). Verder haalt u aan dat deze documenten toch niet echt nuttig waren, gezien men zelfs zonder deze documenten amper voordelen zou hebben in Iran (CGVS M.A., p. 9). Ook deze verklaring is opvallend, gezien u zelf verklaarde dat het feit dat jullie geen documenten hadden juist één van de redenen was voor jullie vertrek uit Iran (CGVS M.A., p. 7). U zegt dat jullie niet vrij konden reizen in Iran omdat jullie geen documenten hadden (CGVS M.A., p. 7). Dit komt echter niet overeen met de informatie van het CGVS die aantoont dat zelfs mensen met een verblijfskaart in Iran niet zomaar kunnen rondreizen, maar hiervoor nog een apart reisdocument moeten aanvragen (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Ook hierdoor wordt aangetoond dat uw kennis over documenten in Iran opmerkelijk oppervlakkig is voor iemand die heel zijn leven daar gewoond heeft, contacten had met andere Afghanen met verblijfsdocumenten en verantwoordelijk was voor het welzijn van zijn huishouden (zie boven, CGVS M.A., p. 9).

Ook uw verklaringen over de ontploffing waardoor u verbrand raakte, vertonen verschillende inconsistenties. Zo stelde u bij de DVZ dat u verbrand raakte tijdens uw werk in de meubelfabriek (vragenlijst CGVS M.A., vraag 5), hoewel u bij het CGVS verklaarde dat u op dat moment een andere job had (CGVS M.A., p. 13). Hiermee geconfronteerd, slaagde u er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS M.A., p. 15). Nog verklaarde u dat de ambulance u niet wilde meenemen en dat u geen behandeling kon krijgen in het ziekenhuis, hoewel uit uw volgende verklaringen dan weer blijkt dat u wel vervoerd werd door een ambulance en zorgen kreeg in het ziekenhuis (CGVS M.A., p. 14). Dat u ook hier geen eenduidige verklaringen aflegde, hoewel dit element ook aan de basis van uw vertrek uit Iran zou gelegen hebben, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bij de DVZ haalde u bovendien aan dat men jullie wilde repatriëren naar Afghanistan en dat jullie telkens een som geld moesten betalen om vrij te komen (Vragenlijst CGVS M.A., vraag 7). U rept hier echter met geen woord over tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Nochtans werd u op het CGVS gevraagd om alle elementen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek uiteen te zetten (CGVS M.A., p. 12), en kreeg u daarvoor ruimschoots de gelegenheid, zo blijkt (CGVS M.A., p. 12-14). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de proef gesteld.”

De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De neergelegde medische attesten in hoofde van verzoekster werden hierboven reeds besproken. Wat de foto's betreft van verzoekers verwondingen en hun gezin in Iran en Turkije, merkt de Raad op in de bestreden beslissingen reeds terecht werd geoordeeld dat hieruit geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen, noch kan hieruit worden opgemaakt dat verzoekers over de Afghaanse nationaliteit beschikken en daadwerkelijk als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran hebben verbleven. Wat de Iraanse verblijfkaart in hoofde van verzoekster betreft, werd in de bestreden beslissingen terecht gewezen op de corruptie bij Iraanse documenten, zoals die blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier (administratief dossier verzoekster, Landeninformatie, stuk 13, nr. 2; administratief dossier verzoeker, Landeninformatie, stuk 13, nr. 2): *“Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen, zoals diploma's etc..”* De bestreden beslissingen merkten bovendien terecht op dat verzoeksters verklaringen over deze verblijfskaart lacunair waren, hetgeen verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van documenten. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster correcte en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de documenten die zij zelf neerlegt. Bovendien blijkt dat verzoekers' kennis over verblijfsdocumenten voor Afghaanse vluchtelingen in Iran in het algemeen lacunair was. Gelet op de ondersteunende werking van dergelijke documenten en de relatieve bewijswaarde die wordt toegekend aan documenten uit Iran, kunnen deze elementen de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas niet herstellen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekers de Belgische asielinstanties geen overtuigend zicht bieden op verschillende cruciale elementen die hun band met Afghanistan zouden kunnen aantonen, hetgeen des te meer klemt daar zij evenmin enig document ter staving van deze band voorleggen. Derhalve hebben verzoekers op ernstige wijze verzaakt aan de op hun rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoekers weigeren aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op hun identiteit, hun leven als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran, de redenen waarom verzoekster Afghanistan ontvluchtte, over hun Afghaanse en etnische achtergrond, over familieleden die eventueel in Afghanistan en/of elders verblijven/verbleven en over de situatie van de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Iran in het algemeen. Verzoekers slagen er middels hun verklaringen derhalve niet in hun Afghaanse nationaliteit aan te tonen.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' voorgehouden Afghaanse nationaliteit en hun verblijf als illegale Afghaanse vluchtelingen in Iran, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zij in het kader hiervan aanhalen. De Raad wijst erop dat de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in de eerste plaats dienen na te gaan of de verzoekers werkelijk over de voorgehouden nationaliteit beschikken. De medewerkingsplicht vereist van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissingen en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelden verzoekers, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hun rust, niet de waarheid over hun werkelijke nationaliteit(en). Verzoekers dragen dan ook zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van deze verklaringen. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maken verzoekers bijgevolg een eventuele gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoekers hun aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist, maken zij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

3.5. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP